

[Niels Westerby.]

som i hvert fald skulle være $\frac{2}{3}$, skulle indgå i en obligationsfond, der skulle hjælpe med til at finansiere nybyggeriet. Vi får ikke tilstrækkelig mulighed for finansiering af nybyggeriet med den udformning, dette lovforslag har fået. Noget andet er, at jeg må indrømme, at selv om man havde fulgt vores anvisning på dette punkt, var problemet ikke løst fuldt ud, så burde der også andre foranstaltninger til, og der burde selvfølgelig også i forbindelse med gennemførelsen af en merværdiafgift reserveres beløb til denne grundejerfond.

Vi er i det hele taget imod, at man karakteriserer dette som en normalisering; det er ikke nogen normalisering. Jeg er fuldstændig sikker på, at loven, som den er formuleret, vil medføre, at vi stadig væk får prisstigninger i nybyggeriet, det vil den almindelige økonomiske politik føre til, knapheden på grunde, stigende lønninger osv. Der vil ikke være nogen normalisering, når de otte år er gået til ende, og derfor kan man ikke karakterisere dette som en normalisering.

Jeg kunne nævne mange andre ting, men jeg vil nævne dette som begrundelse for, at vi slet ikke kan tilslutte os lovforslaget, som det er udformet, og derfor kan vi heller ikke tage stilling til de enkelte deltaljerede ændringsforslag, men må undlade at stemme, når de kommer til afstemning.

Hvad angår det dagsordensforslag, som det ærede medlem hr. Kai Moltke har stillet, går jeg ud fra, at det bliver omdelt, og vi vil gerne have tid til at studere det nøjere, inden vi tager stilling til det.

Endelig vil jeg gøre en enkelt bemærkning til hr. Axel Ivan Pedersen, der mener, at man skulle kunne klare boligproblemet og nybyggeriet over skatterne; det kan man da så sandelig ikke sige er kommet til udtryk i de lovforslag, der ligger foran os i øjeblikket, tværtimod.

Boligministeren (Kaj Andresen): Jeg vil gerne takke for den forhandling, der er ført, og den tilslutning, der i hvert fald fra forligspartierne er givet til det foreliggende lovforslag og de af mig stillede ændringslovforslag dertil. Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke for det udvalgsarbejde, der er foregået. Det skal i hvert fald siges om det boligudvalg, vi har, at det ikke lader tingene ligge; der har været arbejdet og bliver stadig væk arbejdet intensivt i udvalget, og det er jo også lykkedes i hvert fald på en begrænset tid at komme igennem med disse ting, men vi har jo noget tilbage.

De to lovforslag, vi i dag behandler, er jo udtryk for to hovedsynspunkter. Det ene er, at vi er enige om dette, at der bør være en beskyttelse af lejerne i et boligmarked, hvor boligen er en mangelvare, at vi også i den periode, vi har regnet med skulle være en overgangsperiode, må sikre, at denne lejerbeskyttelse opretholdes. Undertiden glemmes det, når man har talt om datoer osv., at når datoen 1. april 1967 har været så afgørende både under forhandlingerne i fjor og nu, er det ganske enkelt, fordi den gældende lejelov, indeholdende disse lejerbeskyttelsesregler, udløber pr. 1. april 1967 og vi i hvert fald fra det tidspunkt skal have en lejelov til erstatning derfor.

Det andet hovedsynspunkt er den normaliseringsproces, som tilstræbes, nemlig en tilpasning og en udligning af lejen i den gamle og den nye boligmasse gennem forhøjelser og i dette tilfælde forhøjelser på baggrund af de vurderinger, der i øjeblikket er ved at være færdige.

Der er jo ikke rejst så mange problemer omkring de ændringsforslag, der er stillet, men om nogle af de problemer, der i øvrigt er rejst, vil jeg gøre et par bemærkninger. Når man specielt har beskæftiget sig med de forhøjelser, der eventuelt blev en følge af vurderingen af de gamle og de nyeste lejligheder, vil jeg gerne hertil sige, at det